

Τέταρτη και τελευταία μέρα, της περιοδείας. Ένας μέτριος ανατολικός άνεμος στέγγωνε τον ιδρώτα στα μέτωπα μας, στην κορφή του υψώματος Ταμπούρι. Από μια χούφτα κάλυκες που είχαμε βρει στη γη, μια τοποθετήσαμε πάνω στο τριγωνομετρικό σημείο. Την κοιτάζαμε μέχρι που κάποιος είπε: *“Ας ελπίσουμε ότι ήταν τυχερή. Ότι η βολίδα της αστόχησε.”*

Ήταν διαμετρήματος των 7,62. Προφανώς είχε φύγει από την κάννη ενός M1, κάποιου από τα 6,5 εκατομμύρια M1 που άρπαξαν ζωές σε τόσα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Ενός από τα χιλιάδες M1, που κλότσησαν τους ώμους των οπλιτών του Εθνικού στρατού πριν από 63 χρόνια σε εκείνο το σημείο. Έχει πολλά να πει εκείνη η γωνιά της Ελλάδας, ακόμα και σε εκείνους που επιμένουν να παρακούν.



Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή

Αξημέρωτα ακόμα, ο Μιχάλης οδηγούσε το αυτόματο Tousson του (τι επιλογή!). Στην πίσω αριστερή θέση, ξεχώριζε ανάμεσα από εξοπλισμούς και αποσκευές το κεφάλι του Πάνου, στο κάθισμα του συνοδηγού ξεδιάλυνα “ψηλά” για τα διόδια και στην ουρά γύριζε τις ρόδες του το τρέυλορ (έτσι δεν το αποκαλούσαν στο στράτευμα;) με τρία κοσμήματα καλά ασφαλισμένα πάνω του. Μια

Yamaha

WR

450

F

, ένα

Suzuki

RM

-

Z
450
και ένα
Kawasaki
KX 250



